

82 Սոյն ինչ սրբաին Տեառն Յակոբու

Էր սայրասուր սըլաք հատու,
Ուստի նիւթէր զայն առաջու,
Զոր եւ արար Սարգսի վերջու:

83 Այն է խոկայր զաքսորանաց

Սարգսի որ էր մինն յանմեզաց,
Իսկ առնել զայն ի զուր և՛ ի բաց
Զերկիւղ կրէր նա յիշխանաց:

84 Եւ զի Յակոբ վանել խորհէր

Անտի զՍարգիս զոր ոչ սիրէր,
Վասն այն բտեպ զ՞նա անուանէր
Գէտ և՛ առաջնորդ գահից անտէր:

85 Զայս ինչ առնէր Յակոբ դիտօք

Զի գիտէր թէ Սարգիս կամօք
Յանձրն շառնոյր գոլ բնդ լըծօք,
Եւ կեալ անդրէն հառաշանօք:

86 Ի յաճախիլ հըրաւիրման

Տեառն Յակոբու եւ համոզման,
Սարգիս խօսիւք գոհացական
Կրրկներ զիւր բան հրաժեշտական:

87 Ի շընդունիլ Սարգսի զաթոռ

Գոյացեալ միշտ Յակոբ խոժոռ
Զ՞նա բարուրէր բանիւ պղտոր,
Եւ որ վատն էր ջանիւ բոլոր:

88 Քանզի ասէր մեծի փոքեր,

Թիւր նըկարեալ Սարգսի պատկեր,
Թէ էր նա այր աղմըկարեր
Ծայթ ի հաւատ եւ պասակեր: